

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. juni 2016
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Sara Stensgård
Sagsnr.: 2016-0030-4583
Dok.: 1974303

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 651 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. maj 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Andreas Langsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 651 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for sagsgangen, når Erstatningsnævnet behandler sager om voldsorfes erstatning for tab af erhvervsevne, herunder redegøre for hvilke andre myndigheder og deres vurderinger og udtalelser, der kan inddrages i sagsbehandlingen og oplyse om lovhjemlen for inddragelse af den pågældende myndighed, f.eks. i sager om erstatning efter overfald som beskrevet i henvendelsen i REU alm. del – bilag 212 (2014-15 (1. samling))?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Erstatningsnævnet, der har oplyst følgende:

”Efter erstatningsansvarslovens § 5 kan en skadelidt få erstatning for tab af erhvervsevne, hvis en personskade har medført en varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Erhvervsevnetabet beregnes i procent. Der ydes ikke erstatning, hvis erhvervsevnetabet er mindre end 15 %.

Ifølge erstatningsansvarslovens § 10 kan såvel skadelidte som skadevolder indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af et erhvervsevnetab fra Arbejdsskadestyrelsen.

Det fremgår endvidere af § 8, stk. 1, i Erstatningsnævnets forretningsorden, at sekretariatschefen, eller den sekretariatschefen bemyndiger hertil, afgør, hvilke oplysninger der skal indhentes til brug ved sekretariatets forberedelse af Erstatningsnævnets sager, herunder om der skal indhentes en udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen, jf. § 10 i erstatningsansvarsloven.

Hvis en sag er af en så alvorlig karakter, at der fremsættes krav om erstatning for tab af erhvervsevne, består Erstatningsnævnets behandling af sagen i første omgang i at vurdere, om det er tilstrækkelig sandsynliggjort, at skadelidte har pådraget sig et erhvervsevnetab på minimum 15 %. Hvis nævnet finder, at det er tilfældet, forelægger nævnet sagen for Arbejdsskadestyrelsen med henblik på, at Arbejdsskadestyrelsen afgiver en vejledende udtalelse om den eventuelle erhvervsevnetabsprocent. Baggrunden herfor er, at Erstatningsnævnets sekretariat ikke har sagkundskaben til selvstændigt at fastsætte en eventuel erhvervsevnetabsprocent.

Hvis Erstatningsnævnet finder, at der er grundlag for at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen, må nævnet i givet fald afvente Arbejdsskadestyrelsens udtalelse, før nævnet kan træf-

fe afgørelse vedrørende kravet om erstatning for tab af erhvervsevne.

Det bemærkes i den forbindelse, at Civilstyrelsen i forbindelse med opgørelsen af Erstatningsnævnets statistik for 2014 foretog en manuel gennemgang af de af Erstatningsnævnets sager, hvor nævnet i 2014 modtog en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Gennemgangen viste, at 20 dage ud af Erstatningsnævnets samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid på 92 dage medgik til Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandling, og tilsvarende for så vidt angår 12 dage ud af de op til 128 dage, som 80 pct. af nævnets sager blev afgjort på. Nævnet bemærker i den forbindelse, at der ud af de 4.673 afgørelser, der indgik i Erstatningsnævnets samlede statistik for 2014, ifølge den manuelle gennemgang alene var 222 afgørelser, der var baseret på en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. I de 222 afgørelser medgik gennemsnitligt ca. 410 dage til sagsbehandling i Arbejdsskadestyrelsen. Der er ikke lavet en tilsvarende manuel gennemgang til brug for Erstatningsnævnets statistik for 2015. Det må imidlertid formodes, at et lignende billede fortsat gør sig gældende.

Nævnet kan endvidere i tilfælde, hvor nævnet finder spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem en given episode og de beskrevne og/eller konstaterede følger særlig usikkert, forelægge en sag for Retslægerådet. Det sker dog ganske sjældent, medmindre det sker i forbindelse med en anlagt retssag mod Erstatningsnævnet. Indhentelse af en udtalelse fra Retslægerådet vil i givet fald tillige ske i medfør af § 8 i Erstatningsnævnets forretningsorden.”